

شەونم

ھۆنراوہی (15)

روزگار یست کہ سودای بتان دین من است

رۆژگار یکه هه‌وای یار و ئه‌وین دینی منه
خه‌می ئه‌و کاره به که‌یفی دلّی غه‌مگینی منه
چاوی گیان بینی ده‌وئ دیتنی رووی تو گیانه
ئوه که‌می شان و هه‌دی چاوی جیهان بینی منه
ببه یارم که هه‌موو زینه‌ت و جوانی فه‌له‌کی
مانگی رووی تو و په‌له ئه‌ستیره‌ی ئه‌سرینی منه
عیشقی تو تا‌کوو منی قیری قسه‌و با‌سان کرد
وت و وێژی هه‌موو ئه‌و عالمه ته‌حسینی منه
گه‌نجی فه‌قرم بده‌یه خواجه له به‌حری که‌ره‌مت
چونکه ئه‌و به‌خششه هۆی به‌خته‌وه‌ری و ژینی منه
واعیزی شاری بلّی چیدی به حاکم نه‌خو‌رئ
دیقی بئ مه‌نزلی سولتان دلّی مسکینی منه
خوایه ئه‌و که‌عه‌ی مه‌قسووده نه‌زه‌رگه‌ی کئی یه
که‌ دروو و دالی به‌ عه‌ینی گول و نه‌سرینی منه
قسه‌ چیدی مه‌که‌ حافز له‌ جه‌لالی په‌رویز
لیوی ئه‌و بادبه‌ری خوسره‌وی شیرینی منه

حافزی حه‌قیقی

